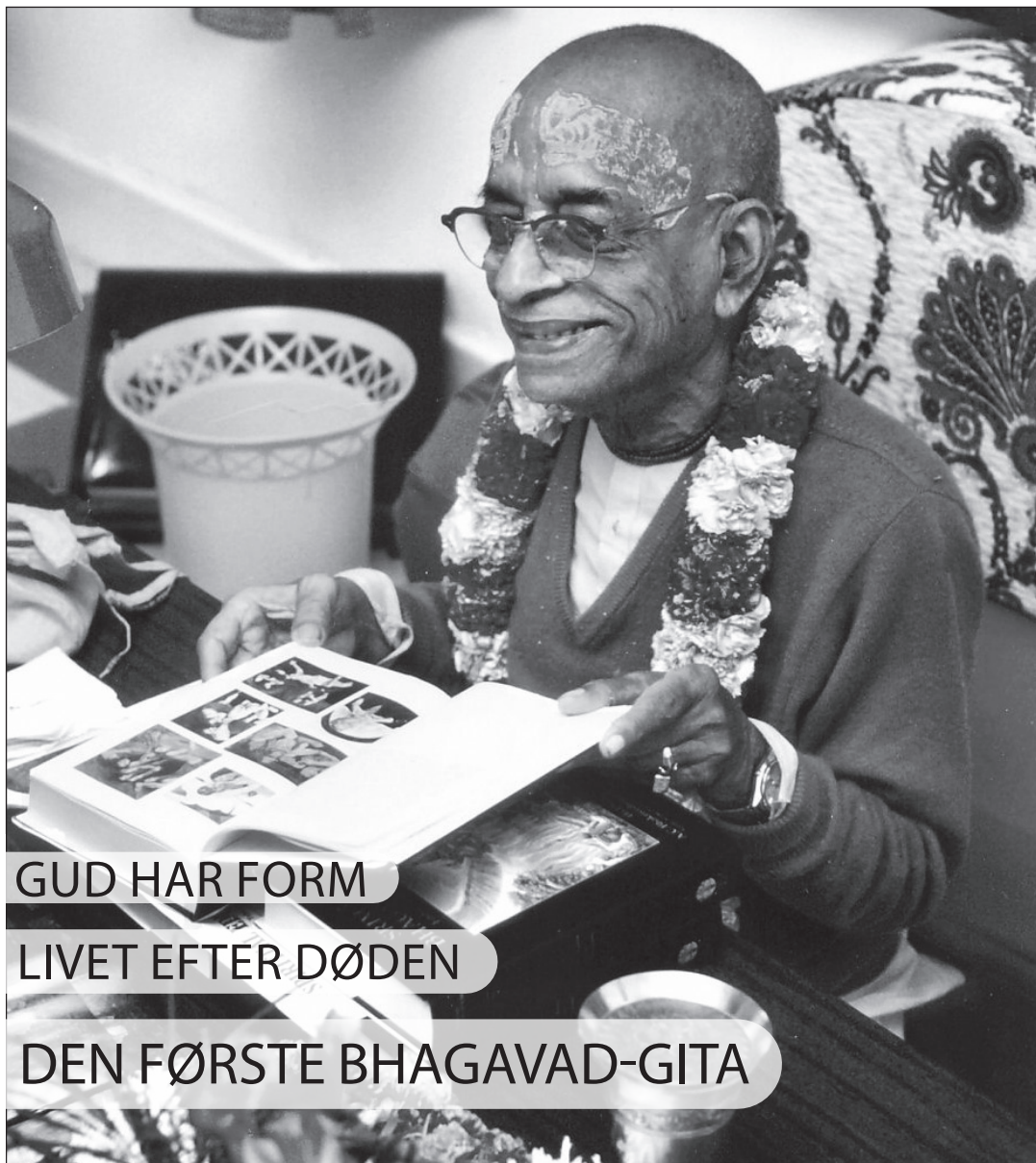

NYT FRA

HARE KRISHNA

GUD HAR FORM

LIVET EFTER DØDEN

DEN FØRSTE BHAGAVAD-GITA

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark

Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Forår 2012

I dette forårsnummer bringer vi sidste afsnit af den længst løbende serie, vi nogensinde har haft på Srila Prabhupadas side eller i *Nyt fra Hare Krishna* for den sags skyld. Vi begyndte med Perfekte Spørgsmål, Perfekte Svar for over et år siden i februar 2011 og er nu nået til vejs ende, hvor Srila Prabhupada og Bob Cohens samtaler slutter i New York i 1972. Vi håber, I har nydt dem. Med færdiggørelsen af oversættelsen af bogen er det næste skridt at få den gjort klar til udgivelse. Hvornår den kommer, kan vi ikke sige på nuværende tidspunkt.

Apropos bogudgivelse. Forsidebilledet er af Srila Prabhupada, der beundrer nogle netop udkomne bøger. Billedet hentyder til artiklen på side 8 af Satyaraja Prabhu, en amerikansk discipel af Srila Prabhupada. Han fortæller, hvordan det lykkedes Srila Prabhupada at få udgivet *Bhagavad-gita* igennem det verdenskendte forlag MacMillan i New York tilbage i 1967, hvor Srila Prabhupada kun havde været i USA i knap to år. Det er en helt frisk historie, som netop er blevet offentliggjort. Satyaraja Prabhu har interviewet en tidlig hengiven og en forhenværende forlagsleder fra MacMillan. Det er der kommet en rigtig nektarisk historie om Srila Prabhupada ud af.

På side 6 appellerer Gaura Hari Prabhu til fornuften, og Amogha-drik Krishna Prabhu har oversat en artikel på side 17 om, hvordan Gud har form. Serien med Yamunas køkken fortsætter på køkkensiden, og på side 13 har vi en oversættelse af en netop udkommet brochure om ISKCON's forsamlingsudvikling og forskel-

lige måder, som hengivne prædiker og udvikler deres samfund på forskellige steder i verden. Vi fandt den selv inspirerende og håber, at I andre også kan få gode ideer til at sprede Krishna-bevidsthed der, hvor I nu engang bor.

Til gengæld er de lovede indlæg, hvor hengivne fortæller om deres første besøg i et Hare Krishna-tempel, udgået. Grunden er, at ingen har sendt os nogle indlæg denne gang. Det betyder, at udfordringen består, så vi synes, at du også skulle tage og fortælle din historie, så vi har noget at fylde bladet med næste gang.

Bemærk, at det nu ifølge kalenderen såvel som ifølge vejruddigten er blevet forår. Det betyder, at programmet med vegetarisk lørdag starter igen i København, første gang lørdag den 14. april ved Rundetårn. Garanti for en spændende dag, hvis man har mulighed for at møde op og hjælpe til med at dele *prasadam* ud til alle forbipasserende. Se også omtalen på side 20. Ld. ॐ

I dette nummer

Redaktionelt	2
Srila Prabhupadas side	3
En appel til fornuften	6
Da Macmillan trykte Bhagavad-gita	8
Dette liv ER livet efter døden	11
En hilsen fra ISKCON's forsamlingsministerium	13
Sri Kevalastakam	16
Gud har form	17
Notitser	19
Notitser og ordliste	20
Børneside	21
Madlavnings- lektioner	22

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krsnabevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-*acarya* A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada.
© Copyright 2012, alle rettigheder forbeholdes.

ISSN 1600-0153

Redaktion:

Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende)

lalitanatha@krishna.dk

Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen

dandaniti@krishna.dk

Layout: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund

mail@ananta.dk

Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse Tlf.: 59271930

Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119

Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne. Kontakt redaktionen for næste deadline.

Srila Prabhupadas side

Perfekte spørgsmål, perfekte svar, del 15

Dette er sidste afsnit i oversættelsen af Perfect Questions, Perfect Answers, en bog fra midten af 1970'erne, hvor Srila Prabhupada udspørges om Krishna-bevidsthed af en aspirerende hengiven, Bob Cohen. Vi kommer ind her i deres afsluttende samtale den 4. juli 1972 i New York.

Srila Prabhupada: Der er to stadier – ikke-hengiven og hengiven. Den ikke-hengivne står under den materielle naturs kontrol, og den hengivne står under Krishnas direkte kontrol. I kontoret hos en stor mand, et stort firmas direktør, er der mange ansatte, og de styres af forskellige tilsynshavende for de forskellige afdelinger. Men selv om han uden for hjemmet styrer indirekte, styrer den samme mand derhjemme sine børn direkte. Men han er altid en hersker. På samme måde er Gud altid herskeren. Når man bliver en hengiven, styres man af Gud. Når man er en ikke-hengiven, styres man af Hans repræsentant, *maya*. Men styres skal man. For eksempel styres alle borgere i USA af regeringen. Når man opfører sig, som man skal, styres man af det civile styre. Men man kan ikke sige: ”Jeg står ikke under kontrol.” Det er ikke muligt. Alle står under kontrol. Hvis man siger: ”Jeg står ikke under kontrol,” er man ikke ved sine fulde fem. Man er skør. Alle styres.

Enten styres man direkte af Gud, eller man står under kontrol af Hans repræsentant, *maya*. Når man styres af *maya*, spolerer man sit liv. Man forbliver i den materielle tilværelse i det ene liv efter det andet og skifter kroppe. Men hvis man vælger at blive styret af Gud, kommer man efter denne krop hjem, tilbage til Guddommen. Da er ens liv vellykket. Man kan ikke eksistere uden at være styret. Det er ikke muligt. Det er intelligens, og det fastslås i *Bhagavad-gita: bahunam janmanam ante jnanavan mam prapadyate* [Bg. 7.19]. ”Efter mange livs sjælevandring eller spekulation overgiver man sig til Mig.” *Vasudevah sarvam iti:* ”Krishna, Du er alting. Derfor er jeg kom-

met. Accepterer mig. Jeg er nu helt overgivet til Dig, og Du kan styre mig. Jeg står under Din kontrol. I så lang tid er jeg blevet styret af disse slyngler. Jeg får intet ud af det. Jeg er blevet styret af mine sanser. Så under kontrol af sanserne har jeg tjent såkaldt familie, samfund, land og nation helt til det punkt, hvor jeg har tjent hunde. Men intet har givet mig tilfredsstillelse. Derfor er jeg nu kommet til fornuft. Jeg stiller mig under Din kontrol. Lad mig i stedet for at blive styret af en hund blive styret af Gud.”

Dette er Krishna-bevidsthed. Har du ikke set, hvordan en mand styres af en hund? Hunden standser op på gaden og besørger sig, og hans herre står og venter. Ikke sandt? Han skider og tisser, og herren tænker: ”Jeg er herren.” Men han styres. Det er *maya*. Han er blevet hundens tjener, men han tænker: ”Jeg er herren.” Medmindre man er Krishna-bevidst, kan man ikke forstå dette. Vi kan forstå, at denne slyngel styres af sin hund, men han tror, at han er herren. Vi kan forstå det. Hvad synes du? Bliver han ikke styret af hunden?

Bob: Jo, det gør han.

Srila Prabhupada: Men han tænker: ”Jeg er hundens herre.” En familiemand styres af sin kone, sine børn, sine tjenere, af alle, men han tænker: ”Jeg er herren.” Præsident Nixon tror, at han er sit lands herre, men han står under kontrol. Han kan blive afskediget af offentligheden, hans tjenere, så snart det skal være. Og han stiller sig op og erklærer: ”Jeg vil yde jer god tjeneste,” og ”Jeg vil være en førsteklases tjener.” Derfor stemmer folk på ham: ”Lad gå, du kan blive præsident.” Og han appellerer til dem: ”Genvælg mig!

Genvælg mig!” Det betyder, at han er en tjener. Men han tror: ”Jeg er herre.” Det er situationen. *Maya*. Den, der styres af *maya*, tror sig selv herre, men han er en tjener. Og en hengiven tænker aldrig om sig selv: ”Jeg er herre,” men kun ”Jeg er tjener.” Det er forskellen på *maya* og virkelighed. Han ved i det mindste: ”Jeg er aldrig herre. Jeg er altid en tjener.” Når en tjener tænker: ”Jeg er herre,” kaldes det illusion. Men når en tjener tænker: ”Jeg er en tjener,” er det ikke illusion. Det er *mukti*, befrielse, for han styres ikke af falske tanker. Prøv at tænke over dette. En hengiven styres aldrig af falske tanker. Han kender sin position. *Svarupena vyavasthitih* [SB 2.10.6]. *Mukti*, befrielse, vil sige at være situeret i sin egen naturlige position. Jeg er en tjener. Så hvis man ved, at man er en tjener, er det befrielse. Og hvis jeg tror, at jeg er herre, er det trældom. Dette er forskellen på betinget liv og befriet liv.

Disse Krishna-bevidste hengivne tænker altid, at de er Krishnas tjenere. Derfor er de alle befriet. De stræber ikke efter at blive befriet. De er allerede befriet, fordi de er situeret i deres naturlige position. De tænker ikke kunstigt: ”Jeg er herre.” Bortset fra dem tænker alle: ”Jeg er herre.” Det er illusion. Man kan ikke være herre på noget stadie i sit liv. Man skal forblive en tjener. Det er din position. Når man kunstigt tror, at man er herre, er det ens betingede liv. Og når man frivilligt overgiver sig til den højeste herre, er det ens befrielse. En hengiven forsøger ikke særskilt at få befrielse. Så snart han overgiver sig til Krishna eller Krishnas repræsentant, er han befriet.

Bob: Prabhupada, folk, der involverer sig i religion som disse ”Jesus-flippere” og andre som dem, hævder, at Jesus vejleder dem. Kan det være rigtigt?

Srila Prabhupada: Ja, men de tager ikke imod vejledningen. Ligesom de kristne. Jesus vejleder dem: ”Du må ikke slå ihjel,” men de slår ihjel. Hvor er Jesu vejledning? Er det nok blot at sige: ”Jeg ledes af Jesus”, mens jeg er

lige glad med hans ord? Er det vejledning? Ingen bliver ledt af Jesus Kristus. Deres påstand er falsk. Det er meget svært at finde et menneske, der virkeligt bliver ledt af Jesus Kristus. Jesu Kristi vejledning er tilgængelig, men alle er lige glade med ham. De ser Jesus Kristus som en embedsmand, der ekspederer deres synder. Det er deres filosofi. De begår alle former for synder, og stakkels Jesus Kristus skal være ansvarlig. Det er deres religion. Derfor siger de: ”Vi har en meget god religion. Jesus Kristus vil dø for alle vores syndige aktiviteter.” Er det en god religion? De har ingen medfølelse med Jesus Kristus. Han døde for vores synder. Hvorfor skulle vi så begå synder igen? Sådant et stort liv er blevet ofret for vore synder, så vi skulle lade os lede af Jesus Kristus. Men hvis man tager det på en anden måde – ”Åh, lad os fortsætte med at begå alle former for synder, og vi har en kontrakt med Jesus Kristus om, at han neutraliserer alle vores synder. Jeg kan blot gå i kirken og bekende og komme tilbage og gøre alle mulige groteske ting.” Synes du, at det viser en særlig god intelligens?

Bob: Nej.

Srila Prabhupada: Faktisk vil den, der bliver ledt af Jesus Kristus, helt sikkert få befrielse. Men det er meget vanskeligt at finde et menneske, der virkeligt bliver ledt af Jesus Kristus.

Bob: Hvad med ”Jesus-flipperne”, de unge mennesker, der har sluttet sig til Jesusbevægelsen? De læser ofte i Biblen, og de forsøger at...

Srila Prabhupada: Men vold er imod Biblens bud. Hvordan kan de slå ihjel, hvis de følger Biblen?

Bob: Jeg spurgte en af dem om dette, og han hævdede, at Jesus også spiste kød i Biblen.

Srila Prabhupada: Det er i orden. Han kan spise alt. Han er kraftfuld. Men han har befalet: ”Du må ikke slå ihjel. Du skal holde op med at slå ihjel.” Han er kraftfuld. Han kan spise hele verden. Men du kan ikke sammenligne dig med Jesus Kristus. Du kan

ikke imitere Jesus Kristus. Du er nødt til at adlyde hans ordre. Så bliver du ledt af Jesus Kristus. Det er virkelig lydighed. Det forklares i *Srimad-Bhagavatam*. Den, der er *isvara*, den, der er blevet givet kraft, kan gøre hvad som helst, men det kan vi ikke efterligne. Vi er nødt til at adlyde hans ordre: ”Det, han siger til mig, skal jeg gøre.” Du kan ikke efterligne. Du siger, at Jesus Kristus spiste kød. Lad os sige, at han virkelig gjorde det. Du ved ikke, under hvilke omstændigheder han spiste kød. Han spiste kød, men han rådede andre til ikke at slå ihjel. Tror du, at Jesus Kristus modsagde sig selv?

Bob: Nej.

Srila Prabhupada: Det kan han ikke have gjort. Det er virkelig at have tro på ham – at det gjorde han ikke. Så hvorfor spiste han kød? Det ved han, men han har bedt mig om ikke at slå ihjel. Det må jeg følge. Det er det virkelige system. Du er ikke Jesus Kristus, du kan ikke imitere ham. Han har ofret sit liv for Gud. Kan du gøre det? Så hvorfor skal du imitere Jesus Kristus? Du imiterer Jesus Kristus ved at spise kød. Hvorfor ikke imitere Jesus Kristus og ofre dit liv for at sprede Gudsbevidsthed? Hvad synes du?

Når man prædiker, kan man sige, hvad man mener. De kaldes kristne, men hvad gør de for Gud? Tag blot Solen. Solen absorberer urin. Kan du drikke urin? Hvis du imiterer Solen – ”Åh, her absorberer Solen urin. Lad mig drikke urin” – kan du gøre det?

Jesus Kristus er kraftfuld, han kan gøre hvad som helst. Men vi kan ikke imitere. Vi har blot at adlyde hans ordre. Det er virkelig kristendom. Vi kan ikke imitere et kraftfuldt menneske. Det er forkert. I vores vediske litteratur var der et hav af gift, og folk vidste ikke, hvad de skulle stille op med det. Så sagde Herren Siva: ”Godt, lad mig drikke det.” Så han drak hele gifthavet og beholdt det i sin hals. Kan du drikke gift? Ikke et helt hav – kun en kop? Så hvordan kan vi imitere Herren Siva? Herren Siva rådede os aldrig til at drikke gift. Du skal adlyde rådet, ikke imitere. Disse LSD-

og marihuana-folk hævder, at Herren Siva plejede at ryge *ganja*. Men Herren Siva drak hele det forgiftede hav. Kan du gøre det? Man skal følge Herren Sivas instruktioner. Han udtaler, at den bedste tilbedelse er tilbedelse af Visnu. *Visnor aradhanam param*. Da han blev spurgt af Parvati om, hvilken tilbedelsesmetode er den bedste, svarede han: ”Den bedste tilbedelse er tilbedelse af Herren Visnu [Krishna].” Der er mange halvguder, men han anbefalede Visnu-tilbedelse som den bedste. Og bedre end Visnu-tilbedelse er tilbedelse af en *vaisnava*. *Tadiyanam* betyder Hans tjener eller dem, der er relateret til Ham. For eksempel tilbeder vi denne plante, *tulasi*. Vi tilbeder ikke alle planter, men fordi denne *tulasi* har et meget tæt forhold til Krishna, Visnu, tilbeder vi hende. Hvis noget på samme måde har et meget tæt forhold til Krishna, er tilbedelse af den ting bedre end tilbedelse af Visnu.

Bob: Hvorfor det?

Srila Prabhupada: Fordi det vil gøre Krishna glad. Lad os sige, at du har en hund, og nogle venner kommer og klapper din hund [Srila Prabhupada laver en klappende bevægelse]. Du bliver glad: ”Åh, han er min gode ven.” Du kan se, hvordan de tænker. Vi kan se det – nogle venner kommer og siger: ”Du godeste, sikke en dejlig hund du har.” [Latter] [Nogle indiske gæster kommer ind i lokalet]

Srila Prabhupada: Tag noget *prasada*.

[Srila Prabhupada fortsætter med at tale med sine gæster, somme tider på engelsk og somme tider på hindi. Det er hans sidste dag i New York, og hans fly til London går om nogle timer. Bob er kommet med en bil for at køre Srila Prabhupada til Kennedy Airport. De hengivne farer omkring, bærer bagagen ud til bilen, lægger Srila Prabhupadas seneste manuskripter fra hans oversættelsesarbejde i orden og arrangerer andre ting i sidste øjeblik]

Syamasundara: Alt er klart, Srila Prabhupada. Bilen venter på os.

Srila Prabhupada: Så? Kan vi tage af sted nu? Godt. Hare Krishna! ॐ

En appel til fornuften

Af Gaurahari Dasa

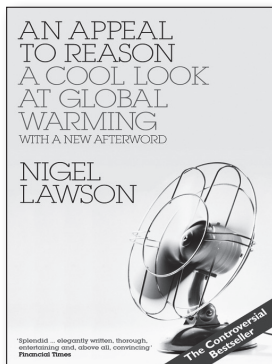
Bog anmeldelse af Nigel Lawson: En Appel til Fornuften (Et kærligt blik på den globale opvarmning).

Alle, der læste min artikel om emnet for en del numre siden, vil vide, at jeg stiller mig skeptisk over for hele filosofien omkring den påståede globale opvarmning. Da en eller anden (jeg har ikke fundet ud af hvem) sendte mig en mail om ovennævnte lille bog, måtte jeg derfor naturligvis læse den.

Forfatteren Nigel Lawson er ikke en "Hr. Hvem som Helst". Han har en lang karriere bag sig inden for britisk politik på højeste niveau. Blandt andet var han medlem af Margaret Thatchers regering fra 1979 til 1989, først som statssekretær i Finansdepartementet, dernæst som energiminister og endelig fra 1983 som finansminister. Siden 1992 har han været medlem af Overhuset, hvor han sidder i en komite, som i 2005 udarbejdede en rapport om "Klimaændringernes økonomiske sider".

Det er naturligvis ikke en bog om Krishna, om end Mr. Lawson i det afsluttende kapitel kommer ind på det religiøse aspekt, hvilket vi skal vende tilbage til. Alligevel finder jeg den interessant. Hvad mere er, er den, som man ville forvente af sådan en dreven statsmand, en meget velskrevet – og til tider hylende morsom – bog. Det, som grundlæggende er bemærkelsesværdigt, er, at vi her har en person fra "the establishment," som ifølge sin egen fremstilling har dybe og grundlæggende tvivl ikke alene om den påståede globale opvarmning, men måske endnu mere om det betimelige i den måde problemet, hvis der nu er et problem, bliver grebet an på af verdens, eller mere præcist Europas, regeringer. For det er et faktum, at klimasagen, som den vist også kaldes, først og fremmest er blevet taget op i Europa (som jo ganske vist også er verdens centrum, i hvert fald set fra vores egen synsvinkel).

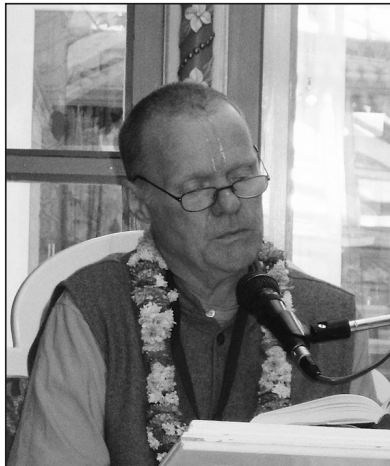
Et lille uddrag fra bogens afsluttende kapitel:

"Som vi har set, er det måske mest overraskende faktum omkring global opvarmning..... at til trods for, at CO₂-udslippene vokser hurtigere end nogen sinde, finder en sådan opvarmning ikke sted for tiden. Der skete rent faktisk en stigning i verdenstemperaturen på omkring en grad i sidste fjerdedel af 1900-tallet..... men selv Hadley Centre for Klimafordudsigelse og Forskning (Storbritanniens anerkendte autoritet inden for emnet) har indrømmet, at der siden da har været en stilstand. Men officielt forventer de, at den globale opvarmning vil tage fart igen i 2009 eller deromkring. Måske vil den det. Vi får se." Bogen blev skrevet i 2007, og vi har vist ikke set den forventede fortsættelse af opvarmningen. Snarere tværtimod. Han fortsætter: "Det faktum, at denne udvikling (den manglende opvarmning i det seneste tiår) ikke blev forudsagt af de ekstremt komplicerede datamodeller, som inkarnerer den konventionelle visdom, er et klart bevis..... på, at videnskaben om, hvad som bestemmer verdens temperatur, langt fra er afklaret."

Bogen er naturligvis fuld af mangler, hvilken ikke burde overraske, eftersom Nigel Lawson, når alt kommer til alt, bare er en betinget sjæl

i samme uvidenhed og illusion som alle andre. Men han kommer med en del interessante pointer, specielt i det afsluttende kapitel, hvor han kalder opvarmningsfilosofien ”en behagelig religion”. Han skriver: ”Jeg tror ikke, det er tilfældigt, at det er i Europa, at denne filosofi

Gaurahari Dasa

har fundet sin mest frugtbare grobund, for det er Europa, som er blevet verdens mest sekulariserede samfund, der, hvor de traditionelle religioner står svagest. Alligevel føler mennesker fortsat behovet for trøst og højere værdier, som religion kan give, og den grønne bevægelses kvasireligion med dens råb om global frelse (med den globale opvarmning som sit kardinalpunkt) har udfyldt dette vakuum. At stille spørgsmålstejn ved deres ”mantra” er som at bande i kirken.” Han påpeger, at ”de gamle religioner ikke har været sene til at gøre fælles sag” med denne nye religion. Ærkebiskoppen af Canterbury bemærkede: ”Hvis vi ser på, hvad Bibelen siger om dette, støder vi ofte på situationer, hvor mennesker bliver dømt for ikke at reagere på advarsler.” I parentes lægger Nigel Lawson til: ”Om det er teologisk sundt at ligestille advarsler fra den Almægtige med dem, som kommer fra datamodeller, er ikke op til mig at bedømme.”

Her rører Nigel Lawson efter min opfattelse ved noget centralt i hele klimadebatten, noget som gør, at vi som hengivne bør holde en sund distance. Vi behøver ikke nogen ”kvasireligion” til erstatning for *bhagavata-dharma*, og alle fornuftige konklusioner, der kunne komme ud af denne debat, burde vi allerede være kommet til på grundlag af Srila Prabhupadas instruktioner. Fra første vers i *Sri Isopanisad* bliver vi formænet om, at vi ikke har lov til at drive rovdrift på naturens ressourcer. Fossile brændstoffer ligger ikke bare i jorden og venter på, at vi skal bruge dem. Srila Prabhupada kom engang med en mor-

som teori (han smågrinede selv af den) om, at det er olien i Jordens indre, som holder planeten svævende i rummet på samme måde, som benzin holder flyvemaskiner svævende. Han udtrykte bekymring for, at planeten kunne falde ned fra sin position som resultat af olieboringerne. Om

det virkelig forholder sig sådan, er egentlig ikke det afgørende. Pointen er, at det aldrig har været Krishnas mening, at vi skulle futte alle Jordens energireserver af, sådan som vi er i gang med. Vi behøver dem ikke for at leve, og derfor har vi ikke lov til at forgribe os på dem.

Og vi har heller ikke lov til at starte små sole her på Jorden, hvilket er en af løsningerne, som fremmes af verdens regeringer (et atomkraftværk er jo grundlæggende en kopi af de pro-

cesser, som sker på Solen). Trods sit skarpsyn på mange områder tager Nigel Lawson grundigt fejl, når han i sin bog taler om den ”irrationelle frygt for atomkraft” hos den brede befolkning. Denne frygt er ikke irrationel, men yderst velbegrundet, selv om eksperter og regeringer prøver at få os til at glemme, hvad der skete i Tjernobyl for 26 år siden. At der også skete et ”mindre uheld” af tilsvarende karakter i Japan sidste år, kom naturligvis ikke så tilpas for fortalernes for atomkraft.

For at komme med en konklusion, så er det egentlig ikke vores opgave at tage stilling enten for eller imod den påståede globale opvarmning. Vi må holde fast ved vores egen ”religion” i fuld tillid til, at Srila Prabhupada gav os alt, vi behøver for at leve fredfuldt her på Jorden og vigtigst af alt vende tilbage til Krishna. Samtidigt er det interessant at se, hvordan de brede masser igen og igen bliver hjernevasket og manipuleret af medier, videnskabsmænd og regeringer, selv om de anser sig selv for at være oplyste og uafhængigt tænkende intelligente individer. ॐ

Da Macmillan trykte Bhagavad-gita

Af Satyaraja Dasa

Satyaraja Prabhu har gravet et lille stykke af ISKCON's historie frem fra den allerførste tid i New York.

Bhagavad-gita var vigtig for Srila Prabhupada. Han så den som den perfekte bog til at viderebringe Krishna-bevidsthed, da den består af Herrens egne ord og Hans udvekslinger med Sin elskede hengivne. I 1939 kun syv år efter, at Prabhupada var blevet initieret af sin åndelige mester, skrev han en længere introduktion på engelsk som et forvarsel om sin senere fulde oversættelse og kommentar, som udkom kort efter, at han påbegyndte sin mission i Vesten.

Da Prabhupada ankom til New York i 1965, stod hans arbejde på *Bhagavad-gita* i forreste række. Hjemme i Indien havde han allerede færdiggjort en oversættelse på godt over et tusinde sider, men manuskriptet var blevet stjålet. I marts 1966, mens Prabhupada var i færd med at tilpasse sig til livet i Vesten, blev han ramt af endnu et tab: hans skrivemaskine, kassettebåndoptager og flere bøger blev stjålet fra ham. Men han var ukuelig og besluttet på at færdiggøre sit arbejde. I 1967 lagde han sidste hånd på det nye manuskript, som igen var på over et tusinde sider, og besluttede sig for at finde et større forlag, så hans budskab kunne nå hele verden.

På den tid besøgte Allen Ginsberg, en berømt digter fra hippiegenerationen, templet i New York og havde fornøjelsen at have et venskabsforhold med Srila Prabhupada. Siden Ginsberg var en garvet forfatter, bad Prabhupada ham vise manuskriptet til sine velgørere, hvilket Ginsberg gjorde. Men de var ikke interesseret og hævdede, at bogen havde lidt eller ingen kommerciel interesse.

Prabhupada gav dernæst manuskriptet til Rayarama Dasa, en tidlig discipel med en vis erfaring inden for forlagsverdenen. Rayarama havde heller ikke held i sine forsøg. Hans kontaktpersoner forklarede deres tøven på stort set samme måde, som Ginsbergs havde gjort det.

Satyaraja Dasa

Miraklet sker

Her træder Brahmananda Dasa (Bruce Scharf), en af Prabhupadas tidligste disciple, ind på scenen. Han fortæller livagtigt historien, som om det var i går, selv om det skete for over 40 år siden.

”Jeg vidste intet om at udgive bøger,” indrømmer han. ”Men Prabhupada lagde manuskriptet i mine hænder og sagde: ”Du er nødt til at få dette udgivet.” Så jeg vidste, hvad jeg havde at gøre.”

Hvad han ikke vidste, var, hvordan han skulle gøre det. Hvordan skulle han kunne få bogen udgivet, hvis Ginsberg og Rayarama ikke kunne?

”Jeg købte et par bøger om bogudgivelse, og jeg overvejede at tage et kursus i forlæggervirksomhed på New Yorks universitet. Jeg vidste simpelthen ikke, hvad jeg skulle gøre. Ikke desto mindre ville Srila Prabhupada have mig til at udgive bogen, og det var det.”

Omkring dette tidspunkt havde de hengivne udgivet Happening-pladen med en samling af hengivne sange, som Prabhupada sang med ledsagende musik til. De havde haft en annonce for pladen i The Village Voice og fik bestillinger fra forskellige steder på Østkysten i USA.

En sådan ordre kom fra et sted i Manhattan Uptown relativt tæt på den lille butik, der fungerede som tempel for Prabhupada og hans tidlige disciple. Brahmananda viste brevet til sin mester.

”Se, Swamiji [som Prabhupada dengang blev kaldt]. Det er en bestilling fra Macmillan. Det er et af verdens største forlag.”

Prabhupada kiggede sin discipel i øjnene med et sigende blik og gav følgende instruks: ”Send ikke denne bestilling med posten som de andre. Tag i stedet pladen med til Macmillans kontorer og aflever den personligt til den person, der sendte os brevet.”

Brahmananda nikkede i fuld bevidsthed om, at Krishna brugte ham som et redskab.

”Når du afleverer pladen,” fortsatte Prabhupada, ”fortæl dem da, at du er discipel af en *guru* fra Indien, og at han har oversat *Bhagavad-gita*. De kommer til at udgive den. Vær ikke bange.” Brahmananda var overvældet. Prabhupada virkede sikker. Der var ingen tvivl om, at bogen ville blive udgivet, og det af Macmillan! Bedre kunne det næsten ikke være.

Et hav af nektar

Den næste dag gik Brahmananda iført jakkesæt helt op til Macmillans skyskraber på 866 Third Avenue lige ved 52nd Street. Hans forventninger var lige så store som bygningen selv, så han blev godt skuffet, da han fandt ud af, at bestillingen af pladen kom fra en kontormand i postforsendelsen.

”Dette havde virkelig intet med forlaget at gøre. Det var blot en simpel arbejder, der interesserede sig lidt for *mantraer* og meditation.”

Brahmananda afleverede pligtskyldigt pladen og havde mere eller mindre opgivet håbet om, at hans lærers *Bhagavad-gita* nogensinde ville blive udgivet. Men netop da midt i den høflige småsnak med kontormanden dukkede en ung forlagsdirektør op for at hente sin post. Kontormanden præsenterede ham for Brahmananda.

”Dette er James O’Shea Wade, vores chefredaktør.”

Brahmananda benyttede sig af chancen.

”Jeg er discipel af en *guru* fra Indien,” sagde han og forsøgte at gengive Prabhupadas ord ordret. ”Han har oversat *Bhagavad-gita*.”

”Hvad for noget?” svarede Wade med vantrø. ”Vi har netop udgivet en hel serie af spirituelle bøger, og vi var på udkig efter en *Bhagavad-gita* for at gøre serien fuldstændig.”

Brahmananda blev målløs. Selv om han ikke kunne sige noget, tænkte han på kraften i Prabhupadas ord: ”De kommer til at udgive den. Vær ikke bange.”

Wade brød den klodsede stilhed.

”Du kan komme med manuskriptet i morgen,” tilbød han, ”og vi udgiver det som beset.”

Brahmananda styrtede ned til butikken for at fortælle Prabhupada nyheden. På sin egen uforlignelige måde var Prabhupada helt nonchalant, som om han havde vidst, hvad der ville ske, før det skete.

En førstehåndsbekræftelse

Man kan spørge, om dette blot er, hvad en overivrig discipel husker om en fodnote i ISKCON’s mere end 40 års historie. Jeg satte mig for at finde ud af det.

Det lykkedes mig at finde frem til James Wade, der bekræftede, at det var, hvad der var sket. Han huskede hændelsen med forbavsende klarhed og bekræftede Brahmanandas historie. Og han føjede noget til.

”Jeg husker levende det røre, der skabtes i vores ret adstadige og kedelige kontor den dag, Swamien kom på besøg i selskab med tilhængere i orange dragter.”

Tilsyneladende kom Prabhupada med manuskriptet dagen efter Brahmanandas korte besøg hos Macmillan. Wade delte sin oplevelse af Prabhupadas åndelighed.

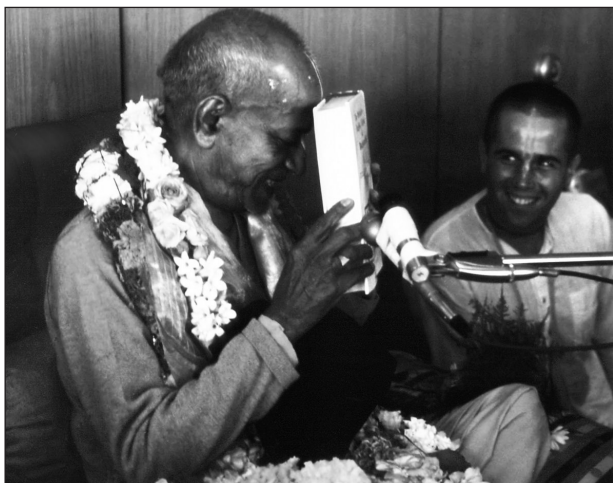
”Jeg husker Swamien som en statelig og slående skikkelse. En person som ham var aldrig før blevet set i Macmillans kontorer. Omkring den tid udgav vi også bøger af Alan Watts og John Bleibtreu, der var involveret i den spirituelle og kollektive bevægelse ved navn Arica. Macmillan havde tradition for at udgive bøger om åndelige ting og religion på det tidspunkt.

Jeg tror, det fik en ende ikke så lang tid efter, at jeg tog derfra for at blive chefredaktør for det nu afdøde World Publishing Company. Men Swamien var noget særligt. Det var tydeligt.”

Jeg bad Wade om at uddybe det vigtige møde.

”Vores kontor var et temmelig spartansk og bart moderne sted, hvad dekoration angik. Jeg husker at have nogle bange anelser med hensyn til, hvor godt tilpas Swamien ville føle sig i dette for ham ret fremmede miljø, men det viste sig, at han var en mand, der var fredfyldt og følte sig hjemme i alle omgivelser. Jeg husker ham som en ret høj mand og fysisk imponerende. Men det var han selvfølgelig ikke, for han var ret lille af statur og slet ikke truende. Stille, beskeden og omgivet af en form for ro, en fredfyldthed, der var, tjaja, imødekommende. Jeg kan ikke komme på et bedre ord. Han var i denne verden og på samme tid ikke af den. Han vidste, at vi lever i en verden af illusion, hvilket videnskaben også har vist os, som vi går fra subatomare partikler og kvantemekanik til superstrengteori. Jeg husker, at han ville have, at *Bhagavad-gita Som Den Er* skulle have den størst mulige eksponering i USA. Sådan som jeg husker det, var ting som Hare Krishna-bevægelsen på de meget tidlige stadier. Alternativ åndelighed lige fra Zen til for eksempel tibetansk buddhisme var ikke nået ind i sindet og ånden hos folk på den måde, som sådanne alternativer er det for mange i dag.”

James Wade var chefredaktør hos Macmillan fra 1965 til 1969. På sine få år hos dem skabte han historie ved at udgive en ren hengivens udgave af *Bhagavad-gita*. Den forkortede udgave udkom først, hvilket skete i 1968. På grund af de frø, som James Wade såede, udgav Macmillan Prabhupadas uforkortede *Bhagavad-gita Som Den Er* i 1972.

er ikke hans egen alene. De bringer med sig indsigterne fra hans forgængere i disciplerækken. Derfor gav han sin udgave titlen ’Som Den Er’. Navnet bekendtgør frejdigt over for hans læsere, at dette ikke blot er endnu en fortolkning, men snarere det oprindelige budskab fra bogens faktiske taler, Krishna, Guddommens Højeste Personlighed. Følgelig var Prabhupadas *Gita* den første engelske udgave, der bragte folk til Krishna-bevidsthed og gjorde dem til hengivne af Krishna, hvilket er bogens udtrykkelige formål (se *Bg.* 18.65).

Prabhupadas *Bhagavad-gita* endte med at blive den vigtigste udgave i den moderne verden og solgte ofte langt bedre end både populære og akademiske oversættelser. Med millioner af læsere på over 55 sprog fra polsk til japansk, tysk til aserbajdsjansk, dansk til kroatisk og engelsk til talrige indiske sprog er Srila Prabhupadas *Bhagavad-gita* et fænomen. Man kan støde ind i den i folks hjem, hos boghandlere og på forskningsbiblioteker og akademiske institutioner over hele verden.

Historien om Prabhupadas møde med Macmillan viser, hvordan James Wade som chefredaktør agerede som et redskab i hænderne på Krishna, der allerede havde underskrevet kontrakten.

En oversættelse med åndelig kraft

Srila Prabhupadas oversættelse og kommentar

Satyaraja Dasa er discipel af Srila Prabhupada og forfatter til talrige ger.

Dette liv ER livet efter døden

Af Lalitanatha Dasa

I forbindelse med påsken bad debatredaktør på religion.dk Christian Arffmann repræsentanter for forskellige religioner fortælle, hvad de forestiller sig, der sker efter døden.

”Det er klogt blevet sagt, at spørgsmålet om et liv efter døden er det vigtigste spørgsmål, en videnskabsmand eller hvem som helst for den sags skyld kan stille,” bemærkede den canadiske psykiatriprofessor Dr. Ian Stevenson (1920-2007) i en af sine sidste bøger, *Where Reincarnation and Biology Intersect*.

Når vi taler om livet efter døden, er det interessant, at noget tyder på, at der faktisk er liv efter døden! Et eksempel er ovennævnte Dr. Ian Stevenson, der opdagede, at somme tider ser børn i alderen 2-4 år ud til at mene, at de har levet i et tidligere liv, og han brugte næsten 50 år på at forske i dette. Ved at interviewe disse børn og personer omkring børnene såvel som personer fra børnenes påståede tidligere liv lykkedes det ham derved at dokumentere tæt ved 3000 tilfælde, hvor der faktisk så ud til at være en afdød person, der svarede til et barns beskrivelse af en tidligere personlighed. I alle disse tilfælde var Stevenson meget omhyggelig med at udelukke enhver normal måde, hvorpå barnet kunne have fået dette kendskab til den afdøde person på.

Alt i alt konkluderede Stevenson: ”Jeg mener, at der er så rigeligt med beviser for det, at en rationel person på basis deraf kan, hvis vedkommende ønsker det, tro på reinkarnation.”¹

En tilsvarende interessant forsker er den amerikanske hjertelæge Michael Sabom, der er kendt for sine nærdødsstudier. Sabom gik i gang med dette, fordi han var næsten dagligt i kontakt med folk, der blev genoplivet fra klinisk død, og havde af og til patienter, der talte om en bevidst oplevelse af at have været uden for kroppen (de

Lalitanatha Dasa

såkaldte nær-døds-oplevelser eller NDO). Selv om Sabom var meget skeptisk over for det, besluttede han at studere fænomenet nærmere.

Ved sit første forsøg interviewede han i alt 32 patienter, der hævdede at have overværet deres genoplivelse og operation fra et sted over deres krop. Han interviewede også en kontrolgruppe på 25 patienter, der i forbindelse med hjertestop havde gennemgået tilsvarende genoplivelse, men uden at mindes nogen form for NDO.

Resultatet var, at fra kontrolgruppen kunne to patienter intet sige om deres operationer, 20 beskrev nogle ting, men begik alvorlige fejl i deres fremstillinger, og tre gav korrekte, men generelle og begrænsede beskrivelser. Til sammenligning gav 26 ud af de 32 patienter, der havde oplevet NDO, generelle beskrivelser af deres operationer uden at begå fejl, og seks af dem gav forbløffende nøjagtige detaljer, som kun var foregået i deres specielle tilfælde, og som senere blev bekræftet af lægerapporterne.²

Sabom konkluderede: ”Kunne sindet, der skiller sig fra den fysiske hjerne, i bund og grund være sjælen, der ifølge nogle religiøse doktriner fortsætter med at leve efter den endelige kropslige død? Som jeg ser det, er det det virkelige spørgsmål, som beretningerne om NDO har rejst.”³

Når dette er sagt, bør det også bemærkes, at faktisk er der et andet og meget mere nærliggende faktum, der bekræfter, at sandsynligvis lever vi efter døden. Ifølge *Bhagavad-gita* kan den iagttagelse gøres af os alle her og nu, hvilket er den første ting, Krishna fortæller Arjuna i deres samtale i *Bhagavad-gita*. Krishna forklarer

Arjuna, at siden der er en kategorisk forskel på kroppen og den person, der oplever at eksistere inde i kroppen, må de være to forskellige ting. Kroppen ændrer sig hele tiden, imens selvet er uforanderligt den samme. Barndom, ungdom, alderdom – vi har i virkeligheden forskellige kroppe på disse forskellige stadier i livet, imens vi hver især er de samme personer. Min barnekrop eksisterer således ikke længere. Den er så død og borte, som noget kan være. Alligevel eksisterer jeg stadig og er den samme, jeg hele tiden har været. Med andre ord kan jeg observere reinkarnation selv inden for dette liv, hvis vi med reinkarnation mener, at det samme bevidste selv lever i forskellige kroppe på forskellige tidspunkter. Derfra er der ikke langt til at slutte, at siden jeg ikke er kroppen og kan opleve at reinkarnere inden for dette liv, fortsætter jeg sikkert med at leve, når den nuværende krop dør.

Dette var også Sokrates' argument for sjælsens udødelighed. I hans sidste samtale med hans venner om formiddagen, før han blev henrettet, tryglede de ham om at redde sig selv – de havde planlagt, hvordan de kunne få ham ud af fængslet – men Sokrates indvendte, at ikke blot var dette moralsk forkert, men åndeligt set også helt unødvendigt, for når det kommer til stykket, er selvet evigt og kan ikke slås ihjel. I løbet af samtalen bestred Sokrates' venner ideen om selvets evige natur, hvilket gav ham en anledning til at forfægte sin opfattelse.

Sokrates: ”Vi må, mener jeg, stille os dette spørgsmål: Hvad slags ting vil af skæbnen naturligt blive splittet i stykker? For hvad slags ting bør vi frygte denne skæbne, og for hvilke bør vi ikke? Når vi har besvaret dette, kan vi dernæst overveje, hvilken klasse selvet tilhører, og da vil vi vide, om vi skal være trygge med hensyn til eller frygte for vore sjæles skæbne.”

Sokrates fortsatte med at diskutere forskellen på noget, der er sammensat af andre ting, og det, som ikke er sammensat af noget andet. En sammensat ting er omskiftelig og ustadig af natur, imens et ikke-sammensat objekt er konstant og uforanderligt. Samtalen med Cebes fortsatte:

Sokrates: ”Godt, i lys af alt, vi har sagt, både

nu og tidligere, hvilken klasse mener du, at sjælen mest af alt minder om og har det nærmeste forhold til?”

Cebes: ”Jeg mener, Sokrates, at ud fra denne logik må selv den mest tungnemme person give dig ret i, at sjælen i enhver henseende er mere som det uforanderlige end det foranderlige.”

Sokrates: ”Og kroppen?”

Cebes: Som den anden.⁴

Sokrates sluttede derfor ligesom Krishna i *Bhagavad-gita*, at det bevidste 'jeg' må være ikke-fysisk og evigt, eftersom det er uforanderligt, og kroppen er konstant foranderlig. Derfor må vi fortsat leve efter den fysiske krops død.

At erkende, at der er liv efter døden, er selvfølgelig kun indledningen til en større diskussion af livet efter døden. Ikke desto mindre er denne indledning vigtig, for hvorfor diskutere livet efter døden, hvis dem, man diskuterer med, tror, at der slet ikke er noget liv efter døden (som mange gør i vore dage)? Men når man har forstået dette, kan man selvfølgelig begynde at spørge, hvem vi i virkeligheden er, hvorfor vi er her, hvad formålet med vores eksistens her er, og hvordan vi genvinder vores evige identitet og eksistens. Alle disse er større teologiske spørgsmål. Ifølge *Bhagavad-gita* skal deres svar findes i et oprør imod Gud, som hver eneste sjæl i denne verden er skyldig i. ॐ

Fodnoter

1 *A matter of Death and Life: Ian Stevenson's Scientific Search for Evidence of Reincarnation*, Tom Shroder, Washington Post Magazine, den 8. august 1999. Tilgængelig på Internettet, se http://www.childpastlives.org/library_articles/oldsouls.htm

2 *Recollections of Death*, s. 83-87. *Recollections of Death: A Medical Investigation*, Michael B. Sabom, New York, Harper & Row, 1982, s. 9-10.

3 *Recollections of Death*, s. 186.

4 Faidon 78b-c og 79d-e. Her oversat fra *The Collected Dialogues of Plato*, redigeret af Edith Hamilton, Princeton University Press, 16. oplag 1996, s. 62-63.

En hilsen fra ISKCON's forsamlingsministerium

Af Ravindra Svarupa Dasa

ISKCON's Congregational Preaching Ministry (CPM, ISKCON's ministerium for udvikling af den bredere forsamling) har netop udsendt en lille, men interessant brochure, der giver et overblik over nogle af de aktiviteter, der foregår under regi af CPM, såsom bhakti-vriksa og nama-hatta. Det følgende er en oversættelse af hovedindholdet i brochuren.

Bhakti-vriksa: en simpel og kraftfuld ide

Bhakti-vriksa-programmet består af små grupper på hver mellem 10 til 15 hengivne, der mødes fast en gang om ugen til et struktureret Krishna-bevidst program og arbejder sammen for at tiltrække flere nye medlemmer til deres grupper med henblik på at vokse og kunne dele grupperne op i endnu flere grupper. Disse grupper vil så igen tiltrække nye hengivne og dele sig i nye grupper. Hvis programmet går efter planen, vokser gruppernes antal eksponentielt.

De steder, hvor dette program er blevet etableret, har det vist sig at være et særdeles effektivt prædikeprogram. I skrivende stund er der således 85 aktive grupper i Bangalore, 101 i Calcutta og 125 i Mathuradesa (et unavngivet undergrundssamfund et sted i Mellemøsten) såvel som 62 grupper i Moskva i Rusland.

Rødderne til *bhakti-vriksa*-programmet kan føres tilbage til Bhaktivinoda Thakuras *nama-hatta*-program i slutningen af 1800-tallet i Bengalen, men i moderne ISKCON-sammenhæng blev det først lanceret i 1990'erne under inspiration af det såkaldte cellesystem. Snart tyve års erfaring viser nu, at *bhakti-vriksa*-metoden virker. Sådanne Krishna-bevidste grupper kan

faktisk vokse og dele sig, og medlemmer af forsamlingen kan lede og lave flere hengivne. Det er dog et stort arbejde at få *bhakti-vriksa* til at lykkes. Det kræver en høj grad af involvering, omsorg og medmenneskelighed såvel som gode visioner og entusiasme, hvilket skal udvikles blandt de allerede eksisterende hengivne først.

Næsten alle Hare Krishna-centre og templer kan overse 3-4 *bhakti-vriksa*-grupper, men vil man have *bhakti-vriksa* i større stil, kræver det god organisation og stærk åndelig ledelse. Nogle steder har de hengivne oplevet en fornyet entusiasme og bedre resultater ved at følge et 15-måneders program med allerede tilrettelagte møder. Det hjælper gruppernes ledere til bedre at facilitere møderne og bereder medlemmerne på opdelingen af grupperne ved afslutningen på perioden.

Councilor-grupper

Et andet meget vellykket program, councilor-systemet, har også vundet frem det sidste årti. Programmet er i al sin enkelthed, at ældre hengivne agerer som rådgivere og venner, filosoffer og vejledere for en gruppe af yngre hengivne. Systemet har spredt sig fra Sri-Sri Radha-

Bhakti-vriksa gruppe i Argentina

Gopinatha-templet i Chowpatty, Mumbai, til andre steder i verden. Formålet er at tilgodese alle hengivne med et befordrende miljø, der giver dem beskyttelse på alle områder i livet, hvor de har brug for det. Resultatet er, at når hengivne oplever beskyttelse på alle niveauer og er glade og føler sig værdsatte, bliver de naturligt entusiastiske for at praktisere *sadhana-bhakti*, reguleret hengiven tjeneste. De opbygger også stærke venskaber og forhold til hinanden, hvilket videre sætter dem i stand til at forbinde endnu flere mennesker med Srila Prabhupadas familie.

Councilor-programmet vokser i takt med, at nye rådgivere oplæres, og der på den måde bliver mulighed for at have flere grupper. Sri-Sri Radha-Gopinatha-templet har for øjeblikket som rådgivere 58 *grihastha*-par, der hver er ansvarlig for at tage sig af omkring 50 nye hengivne (for mere information, send en email til rgmsecy@gmail.com).

Nama-hatta

Nama-hatta er en bred betegnelse for hjemmeprogrammer, hvor folk inviteres til at deltage i et Hare Krishna-program. Over hele verden er der aktive *nama-hatta*-grupper, der kommer i flere former og farver. Programmet for et *nama-hatta*-møde er, hvad man kan kalde et standard ISKCON-program med *bhajana/kirtana*, foredrag, *arati* og *prasadam*. Der er normalt ingen grænse for, hvor mange der kan deltage i et *nama-hatta*-møde.

Nama-hatta-programmer fungerer som springbræt til en videre udvikling af det hengivne samfund verden over og fortsætter med at vokse og finde nye former. *Nama-hatta* er specielt vigtig, fordi denne form for møder åbner for mulighed for at bringe folk videre til andre niveauer som *sraddha-kutir*, *bhakti-vriksa*, *councilor*-grupper osv.

Sradhha-kutir

Flere steder i verden har ISKCON et *sraddha-kutir*-program. *Sradhha-kutir* betyder 'et hus af tro'. Ethvert hjem kan blive en *sraddha-kutir*,

når beboerne opfylder følgende minimumskrav:

Kun vegetarisk mad i huset.

Alle i huset er minimum favorable over for Krishna-bevidsthed.

Mindst én person chanter *japa* dagligt.

Når ISKCON anerkender disse åndeliggjorte hjem med certifikater, hjemmeprogrammer osv., etablerer man en stærkere forbindelse til disse vordende *vaisnavaer*, hvilket ikke blot opmuntrer dem til at fortsætte med deres hengivne liv, men også skaber steder, hvorfra Herren Caitanyas bevægelse kan sprede sig videre, når beboerne deler deres Krishna-bevidste værdier med deres naboer og venner.

Denne første anerkendelse i form af *sraddha-kutir* er et stort skridt fremad mod fuldstændigt at integrere disse personer og familier i vores fællesskaber. CPM har udfærdiget særlige certifikater, brochurer og klistermærkater, som kan bruges i dette program.

Som Srila Prabhupada bemærkede: "Vi vil have, at hvert eneste hjem skal være et tempel, ikke, at vores sted er det eneste sted, hvor folk kan komme. Nej, dette skal være processen: at de lærer på vores sted og derefter etablerer den samme ting derhjemme." (Brev fra 14. april 1972)

Siksa-niveauer

Nye folk føler sig ofte skræmt af ISKCON's initieringsstandarder med seksten runder og fire regulative principper, som er den højeste standard inden for Gaudiya-vaisnavismen. *Siksa*-programmet tilbyder nye aspirerende hengivne at komme til denne standard trinvis. Det opmuntrer dem ved at give dem fornemmelsen af at gøre fremskridt og hjælper dem til at fiksere deres sind på det endelige højere niveau af praksis. Det får også disse nye hengivne til med det samme at identificere sig med ISKCON, føle sig værdsatte for deres indsats og fortsætte med at gøre fremskridt.

De stadier, ISKCON normalt opererer med nu, er *sraddhavan* (én runde om dagen), *Krishna-sevaka* (fire runder om dagen og ingen kødspising), *Krishna-sadhaka* (otte runder om dagen,

ingen rusmidler, ingen sex uden for ægteskab og intet hasardspil plus tilbudelse af *tulasi* og overholdelse af *ekadasi*, *Srila Prabhupada-asraya* (seksten runder om dagen og fire regulative principper) og *Sri Guru carana-asraya* (individue af en åndelig mester). Gennem disse stadier hjælpes folk over hele verden til at komme til et liv af hengivenhed i overkommelige stadier.

Damodara-programmet

Under anførsel af Malaysias hengivne, der fandt på Damodara-programmet for snart ti år siden, besøger hengivne i dette program alle, der har lyst til at have en ceremoni med ofring af lys til Herren Damodara i måneden *kartika* (oktober/november). Forskellige steder i Indien, USA, Mellemøsten og Stillehavsområderne har hengivne og folk taget dette program til sig og oplever det som en meget nyttig måde at etablere nye kontakter på. Det er specielt effektivt blandt hinduer eller folk med en hindu-baggrund, der let åbner deres hjem for denne ceremoni. Det er en god mulighed for at komme i kontakt med og få forhold til nye mennesker og give dem en god oplevelse med henblik på at kultivere dem videre.

I Malaysia er programmet blevet så stort, at 10% af Malaysias indbyggere ofrede lys til Herren Damodara sidste år.

ISKCON's fængselsministerier

IPM står for ISKCON Prison Ministry. De, der finder sig selv bag tremmer, er heller ikke afskåret fra Caitanya Mahaprabhus nåde. For at muliggøre dette gør IPM's frivillige bl.a.:

Korresponderer med indsatte og etablerer forhold til dem.

Giver Prabhupadas bøger til både indsatte og fængselsbiblioteker.

Sørger for Back to Godhead-magasiner, *japa*-kæder og andre ting, som er nødvendige for at praktisere hengiven tjeneste.

Hjælper indsatte med at få vegetarisk mad.

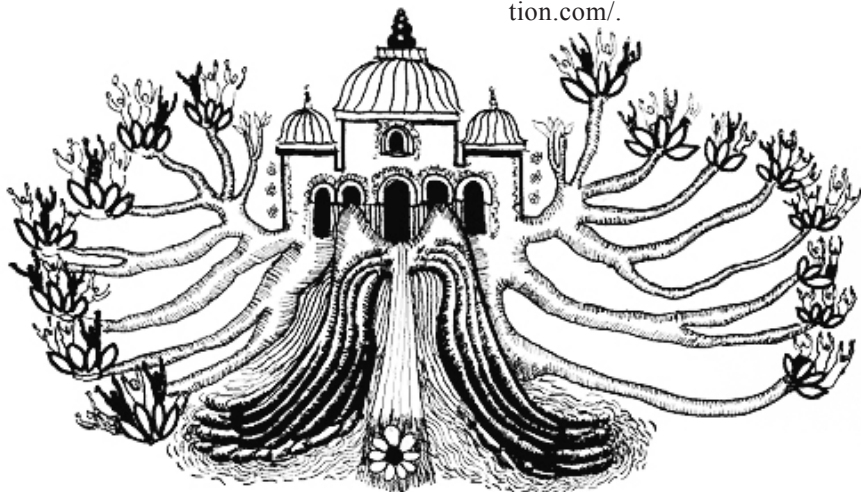
Besøger indsatte i fængsler.

Hjælper indsatte til at fortsætte med deres praktisering af *bhakti-yoga* efter deres løsladelse.

Srila Prabhupada prædikede personligt i fængsler. Nu om dage har hengivne denne form for udadgående programmer specielt i USA og Indien (for mere information, send en e-mail til iskconprisonministry@gmail.com).

Der er på samme måde hengivne, der arbejder inden for militæret og spreder Krishna-bevidsthed blandt soldater forskellige steder i verden. Kontakt Paṅḍa-sarathi Dasa for nærmere oplysninger (skriv til partha-sarathi.kks@pamho.net).

For mere information om ISKCON's foramlingsarbejde, se <http://iskconcongregation.com/>.

Sri Kevalastakam - der findes intet ud over det hellige navn

Ordet kevala i titlen på denne sang understreger, at der findes intet andet i denne verden af substans end Sri Haris hellige navn. Astakam betyder, at der er otte vers. Sangen er skrevet af en ukendt vaisnava-digter. Ord til ord oversættelse kan findes på Bhaktivedanta Veda Base. Flere udgaver af sangen kan høres på YouTube.

(1) *madhuram madhurebhyo 'pi
mangalebhyo 'pi mangalam
pavanam pavanebhyo 'pi
harer namaiva kevalam*

Mere sødt end det sødeste af alle søde ting, mere lykkevarslende end alle andre lykkevarslende ting, den mest rensende af alle rensende ting – Sri Haris hellige navn alene er alting.

(2) *abrahma-stamba-paryantam
sarvam maya-mayam jagat
satyam satyam puna satyam
harer namaiva kevalam*

Hele universet, fra den højeste person Brahma ned til den laveste klump græs, er et produkt af den højeste Herres illusoriske energi. Det eneste, der er virkelighed, virkelighed, jeg siger igen, virkelighed – Sri Haris hellige navn alene er alting.

(3) *sa guru sa pita capi
sa mata bandhavo 'pi sa
siksayec cet sada smartum
harer namaiva kevalam*

Kun den person er en ægte lærer eller en ægte far, en ægte mor og en ægte ven, hvis han lærer én altid at huske – Sri Haris hellige navn alene er alting.

(4) *nihsvase nahi visvasa
kada ruddho bhavisyati
kirtaniya mato balyad
harer namaiva kevalam*

Der er ingen garanti for, hvornår det sidste åndedrag vil komme og sætte en brat stopper for

alle ens materielle planer. Derfor er det klogt altid at praktisere sang af Haris navn fra den tidlige barndom – Sri Haris hellige navn alene er alting.

(5) *hari sada vaset tatra
yatra bhagavata jana
gayanti bhakti-bhavena
harer namaiva kevalam*

Herren Hari lever evigt på det sted, hvor ægte ophøjede, åndeligt avancerede sjæle synger i en stemning af ren hengivenhed – Herren Haris hellige navn alene er alting.

(6) *aho duhkham maha-duhkham
dukkhad dukkhataram yata
kacartham vismrtam ratna
harer namaiva kevalam*

Ak! Hvilken sorg, hvilken kæmpe sorg! Mere smertefuldt end nogen anden lidelse i denne verden! Fordi folk har misforstået det og troet, at det kun er et glasskår, har de glemt denne juvel – Herren Sri Haris hellige navn alene er alting.

(7) *diyatom diyatom karno
niyatam niyatam vaca
giyatam giyatam nityam
harer namaiva kevalam*

Det skal høres igen og igen med ens ører. Det skal udtales igen og igen med ens stemme. Det skal betændigt synges og synges på ny – Herren Haris hellige navn er alting.

(8) *trni-krtiya jagat sarvam
rajate sakalopari
cid-ananda-mayam suddham
harer namaiva kevalam*

Det får hele universet til at synes ubetydeligt som et græsstrå. Det stråler enerådende overdådigt over alt (som er). Det er fuldt af evig bevidst guddommelig henrykkelse. Det er det reneeste rene – Sri Haris hellige navn er alting. ॐ

Gud har form

Af Caitanya Carana Dasa (Oversættelse og indledning af Amogha-drk Krishna Dasa)

I det nyligt udsendte Tv-program "Grin med Gud" på DR 2, hvor det danske folk blev introduceret for hinduismen, blev der i begyndelsen serveret en beklageligvis meget udbredt fejlrepræsentation af Vedaernes lære. "Hinduisterne tror, at Gud oprindeligt, dvs. inden Han optræder i forskellige former som Visnu, Siva osv., hedder Brahman og er uden form." Dette er, som Caitanya Carana Dasa pointerer i denne artikel fra marts/april-udgaven af vores internationale Back to Godhead-magasin, ikke en korrekt forståelse af Gud eller af Vedaerne.

Hvorvidt Gud har en form eller ej, er et stadigt tilbagevendende filosofisk spørgsmål med argumenter på begge sider. Den måde, vi beder til Gud på, og den måde, hvorpå helgener henvender sig til Gud i deres bønner på, tyder på, at Gud er en person, vi kalder på. Men er personlighed forenelig med ideen om, at Gud er ubegrænset?

Kan form begrænse Gud?

For at kunne forene disse to begreber – personlighed og ubegrænsethed – er vi nødt til først at forstå definitionen på Gud. *Vedanta-sutra* (1.1.2) definerer Gud eller den Absolutte Sandhed (Brahman) som kilden til alt: *janmady asya yatah*. En anden ældgammel tekst, *Brahma-samhita* (5.1), definerer på samme måde Gud som årsag til alle årsager: *sarva-karana-karanam*. Denne præcise definition på Gud er i bund og grund i overensstemmelse med forståelsen af Gud, sådan som den gives af alle teistiske traditioner i verden.

Hvis Gud er kilden til alt, skal Han besidde de væsentlige egenskaber i alt, ellers ville Han være mindre end Sit skaberværk. I denne verden findes der både personlige væsener og upersonlige kræfter, så begge disse aspekter skal være til stede i Gud. Hvis Gud ikke var en person, ville Han, der per definition er det Perfekte Væsen, være uperfekt. Man kan postulere denne pointe på en anden og enklere måde: hvis vi som Guds børn er personer, hvordan kan vores far, Gud, da ikke være en person? De, der hævder, at Gud ikke er en person, begrænser Ham reelt ved at berøve ham for det, som Hans skabelse har.

Lad os nu tage stilling til spørgsmålet, "Vil

personlighed og form ikke begrænse Gud?" Den vediske visdom hjælper os til at forstå, at hvad der forårsager begrænsning ikke er form, men materie. På grund af selve naturen af materie er alle materielle objekter begrænset, hvad enten de har form eller ej. Ubevidst overfører vi vores ide om materie på Guds form og tror således, at en form vil begrænse Gud. Men Gud er ikke materie. Han er fuldstændigt åndelig. Ånd har egenskaber, der adskiller sig fra materie. Det åndelige har potentielt til at være ubegrænset, hvad enten det har form eller ej. Guds åndelige form kan ikke begrænse Ham.

Er mennesket skabt i Guds billede?

Dette bringer os til næste indvending: "Selv om jeg accepterer, at Gud har en form, hvorfor skulle Han have en menneskelignende form? Er det ikke et eksempel på at forlene Gud med

menneskelige egenskaber?”

Faktisk er det modsatte tilfældet. Den antropomorfe ide om, at vi har tilskrevet Gud en menneskelignende form, virker ved første øjekast fornuftig, men kun på grund af vores selvcentrerede tankegang. Vi mener, at fordi vi har en menneskelignende form, opfatter vi Gud som menneskelignende. Men kunne det modsatte ikke også være tilfældet? Kunne det ikke være, at Guds form er den oprindelige, og vores menneskelige form er udformet efter Hans?

Logisk set er begge ideer mulige. Hvordan kan vi vide, hvilken af dem er den korrekte? Når vi gerne vil vide noget om fysik, går vi til autoriserede fysiklærebøger. Når vi på samme måde gerne vil have viden om Gud, bør vi gå til de autoriserede lærebøger om Gud – de hellige skrifter. Skrifterne i verdens store religioner refererer igen og igen til Gud på en personlig, menneskelignende måde.

For eksempel taler Bibelen om ”under Hans fødder” (Anden Mosebog 24:10), ”prydet med Guds finger” (Anden Mosebog 31:18), ”Herrens hånd” (Anden Mosebog 9:03), ”Herrens øjne” (Første Mosebog 38:7) og ”Herrens ører” (Fjerde Mosebog 11:1). Ezekiels Bog (1:26) beskriver Gud som havende ”en antydning af en menneskelig form.” Sådanne sætninger gennemsyrrer den bibelske litteratur. Ligeledes er der i Koranen henvisninger til ”jeres Herres ansigt” (055:027), ”under Mit øje” (020:039), ”under Vore øjne” (052:048) og (054:014) og ”Allahs hånd” (048:010), (038:075) og (039:067).

Nogle mennesker mener, at vi skal forstå disse henvisninger metaforisk. Men ville det ikke være en menneskelig projicering på Guds ord? Ville vi ikke kun påtvinge vores fortolkning på de selvindlysende udsagn fra skrifterne, som igen og igen konstant beskriver Gud som havende en menneskelignende form? I stedet for dumdrigt at hævde, at skrifterne indeholder en misvisende metafor, er det mere ydmygt, sikrere og logisk at slutte, at det er vores forestillinger, der er vildledende og skal korrigeres med ordene i skrifterne. Der er også den klassiske og klare

udtalelse i Bibelen: ”Mennesket er skabt i Guds billede.” (Første Mosebog 1:27) I hvilket skrift står der, at Gud er skabt i menneskets billede? Intetsteds. Så den rigtige forståelse er ikke, at Gud er antropomorf (dvs. har en menneskelignende form), men at mennesket er teomorft (dvs. har en form, der er udformet efter Guds form).

Den vediske forståelse

Ligesom skrifterne inden for Abrahams religioner hævder de vediske skrifter, at Gud har en form. Men de går videre ved at give levende beskrivelser af Hans form. For eksempel giver teksten, der forherliges som ”den vediske litteraturs modne frugt” – *Srimad-Bhagavatam* – denne fortryllende beskrivelse af Herrens form:

syamam hiranya-paridhim vanamalya-barhadhatu-pravala-nata-vesam anavratamse vinyasta-hastam itarena dhunanam abjam karnopalalaka-kapola-mukhabja-hasam

”Hans lød var mørkeblå og Hans klæder gyldne. Udsmykket med en påfuglefjer, farvede mineraler, kviste med blomsterknopper og en krans af skovblomster og blade var Han klædt som en danser på en scene. Han hvilede en hånd på skulderen af en ven, og med den anden svingede Han en lotusblomst. Liljer prydede Hans ører, Hans hår hang ned over hans kinder, og Hans lotuslignende ansigt smilede.” (SB 10.23.22)

På samme måde giver *Brahma-samhita* (5.30) et spændende glimt af Guds smukke guddommelige form:

venum kvanantam aravinda-dalayataksam barhavatamsam asitambuda-sundarangam kandarpa-koti-kamaniya-visesa-sobham govindam adi-purusam tam aham bhajami

”Jeg tilbeder Govinda, den oprindelige Herre, som er mester i at spille på Sin fløjte, der har blomstrende øjne som lotussens kronblade, hvis hoved er pyntet med en påfuglefjer, hvis skikkelse af skønhed er farvet med et anstrøg af blå skyer, og hvis unikke skønhed bedårer millioner af amoriner.” (Fortsættes i næste nummer) ॐ

ISKCON genvinder sin status i Ungarn

Af Krishna-lila Dasi

Den 27. februar 2012 stemte det ungarske parlament igen om den nye religionslov og tilføjede derved 18 religiøse organisationer mere til listen over de fuldt anerkendte kirker i Ungarn. ISKCON var blandt disse 18 religioner.

Som tidligere omtalt vedtog det ungarske parlament i juli 2011 en ny religionslov, hvor kun 14 religiøse organisationer fik anerkendelse, imens over 300 andre religiøse organisationer mistede alle rettigheder og var tvunget til at søge om anerkendelse på ny under meget strenge betingelser.

Loven er blevet meget kritiseret både fra kredse i Ungarn og internationalt fra mange religiøse sider og menneskerettighedsorganisationer. Siden ISKCON i Ungarn var blandt dem, der stod til at miste deres rettigheder inklusive ejerskabet over deres 270 hektars landbrugs-samfund, protesterede snesevis af akademikere inden for hinduisme, internationale hindu-organisationer og over 50.000 enkeltpersoner til Ungarns regering på ISKCON's vegne.

Den 19. december annullerede Ungarns højesteret loven, siden den ikke levede op til nogle formelle tekniske krav. Få dage efter blev den imidlertid igen vedtaget uden de store ændringer i forhold til den første version. Men den nye lov forlængede dog ISKCON og 81 andre religiøse organisationers status til slutningen af februar 2012, hvor de skulle fremlægge dokumentation på, at de levede op til nogle formelle krav. Hvis de kunne gøre dette, ville de få lov til at fortsætte som fuldt ud anerkendte kirker. Ud af de 82 organisationer levede 32 op til kravene, og den 27. februar anerkendte parlamentet 18 af dem inklusive Det Ungarske Samfund for Krishna-bevidsthed.

Selv om de tilbageblevne religiøse organisationer har ret til igen at ansøge om kirkestatus i 2013, gav parlamentet ingen begrundelse for,

Sivarama Swami

hvorfor de 14 andre organisationer, der levede op til de formelle krav, ikke blev anerkendt.

Ifølge ISKCON i Ungarns pressemeddelelse er det "en stor lettelse" efter mange måneders usikkerhed igen at kunne koncentrere sig om ISKCON's virkelige tjeneste til samfundet, som er at give åndelig uddannelse og hjælpe de udsatte. Pressemeddelelsen udtrykker også sympati for de religiøse organisationer, der blev nægtet godkendelse uden forklaring.

Sivarama Swami, den åndelige leder af ISKCON i Ungarn, udtrykker sin dybeste tak til alle de organisationer og enkeltpersoner, der hjalp de ungarske hengivne under denne vanskelige tid. ॐ

Bhagavad-gita igen frikendt i Rusland

Som tidligere omtalt afviste en russisk domstol i december at forbyde Srila Prabhupadas *Bhagavad-gita* i Rusland som en "ekstremistisk tekst". Anklagerne appellerede denne dom til en højere instans, der skulle afsige en ny kendelse den 19. marts 2012. Til lettelse for alle Hare Krishna-hengivne og alle andre tilhængere af *Bhagavad-gita* og grundlæggende religiøse og menneskelige rettigheder inklusive hele det indiske parlament stadfæstede domstolen den tidligere afsagte kendelse, at der intet grundlag er for at forbyde *Bhagavad-gita*, fordi den skulle være en ekstremistisk tekst. ॐ

Invitation til årets første Vegetarisk Lørdag

Lørdag d.14. april fra kl. 13-16 indbydes til Vegetarisk Lørdag ved Rundetårn i København. Der vil være uddeling af dejlig Krishna-prasadam samt harinama, fællessang af det hellige navn.

Sidste år afholdt vi 21 Vegetarisk Lørdag, hvor der blev distribueret 6000 tallerkner prasadam og afholdt 63 timers kirtan i København.

Kom med igen, når vi starter den 14.april!

Se billeder fra tidligere arrangementer på HYPERLINK "<http://www.xn--vegetarisklrdag-gub.dk/>" \t "_self" www.vegetarisklrdag.dk.

Tilmeld dig arrangementet på HYPERLINK "<http://www.harekrishna.dk/>" www.harekrishna.dk, hvor der løbende vil blive informeret om sommerens arrangementer.

Syng...

Hare Krishna Hare Krishna Krishna Krishna
Hare HareHare Rama Hare Rama Rama Rama
Hare Hare

....og vær glad!

På vegne af Krishnatemplet i Vanløse, Nava
Srivasa Angam,

Jeres tjener, Tejasvi Krishnadas

Ordliste

acarya: mester, der lærer igennem sit eget eksempel
asrama: livsorden bestemt i forhold til ens stadie i livet. Tempel eller kloster. De hengivnes private områder i et tempel. Tempelskole, hvor eleverne bor i skolen

bhajana: tilbedelse. (overf.) stillesiddende sang (af Hare Krishna)

bhakti: hengivenhed. Hengiven tjeneste

brahmana: en person fra den første af de fire samfundsklasser, den intellektuelle
chante, chantning: fordansket fra engelsk 'to chant', der betyder at synge eller recitere
Deitet: (fordanskning af 'Deity':) Guddom. Hellig statue af Krishna.

dharma: natur, pligt. Populært oversat som religion

ekadasi: den ellevte dag efter fuld- eller nymåne

Gaudiya-vaisnavisme: Caitanyas religiøse tradition
gopi: kohyrdepige. Krishnas mest fortrolige hengivne i Vrindavana

grhastha: en husholder eller gift menneske

harinama: Guds hellige navn, (overf.) optog med sang af Krishnas hellige navne (egentlig 'harinama-sankirtana')

japa: lavmælt fremsigelse af et mantra (ordret: mumlen).

japa-mala: kæde, man tæller på under japa

Kali-yuga: den nuværende tidsalder, den fjerde af de fire tidsaldrer. Den mest faldne og materialistiske tidsalder.

karmakanda: den frugtstræbende handlings vej
kichari: sammenkogt ret med ris, dal-bønner, grøntsager og krydderier

kirtana: forherligelse, sang af Hare Krishna (overf.) kombineret med dans

maya: illusion, kraft, energi. Oftest: Krishnas illusoriske energi

nama-hatta: gruppe af hengivne, der mødes hjemme hos sig selv

prasadam: (overf.) mad, der er ofret til Krishna. Ordret betydning: barmhjertighed

Ratha-yatra: traditionel vognfestival, specielt kendt fra Jagannatha Puri

sadhu: en hellig mand

samadhi: bruges her i betydningen mindestempel for en stor person efter hans død

sankirtana: fællessang af Hare Krishna. Caitanya Mahaprabhus bevægelse kaldes også sankirtana-bevægelsen. sannyasa: den forsagende livsorden

sannyasi: munk i forsagelsens livsorden

sastra: de åbenbarede skrifter
vaisnava: en hengiven af Visnu eller Krishna. Refererer også til 'monoteist'.

yajna: offerhandling

yatra: 'tempel' i betydningen organisation, institution eller menighed. Også festival, samling.

yogi: en, der praktiserer yoga, at forbinde sig med den Højeste

For Børn og barnlige sjæle

Hanuman hop!

Ved
Dandaniti
Devi Dasi

Her er en leg, der er opkaldt efter Herren Ramacandras store hengivne: aben Hanuman, der er en stor spilopmager og søn af vindguden Vayu.

Deltagerne i legen deles op i to hold med lige mange på hver side.

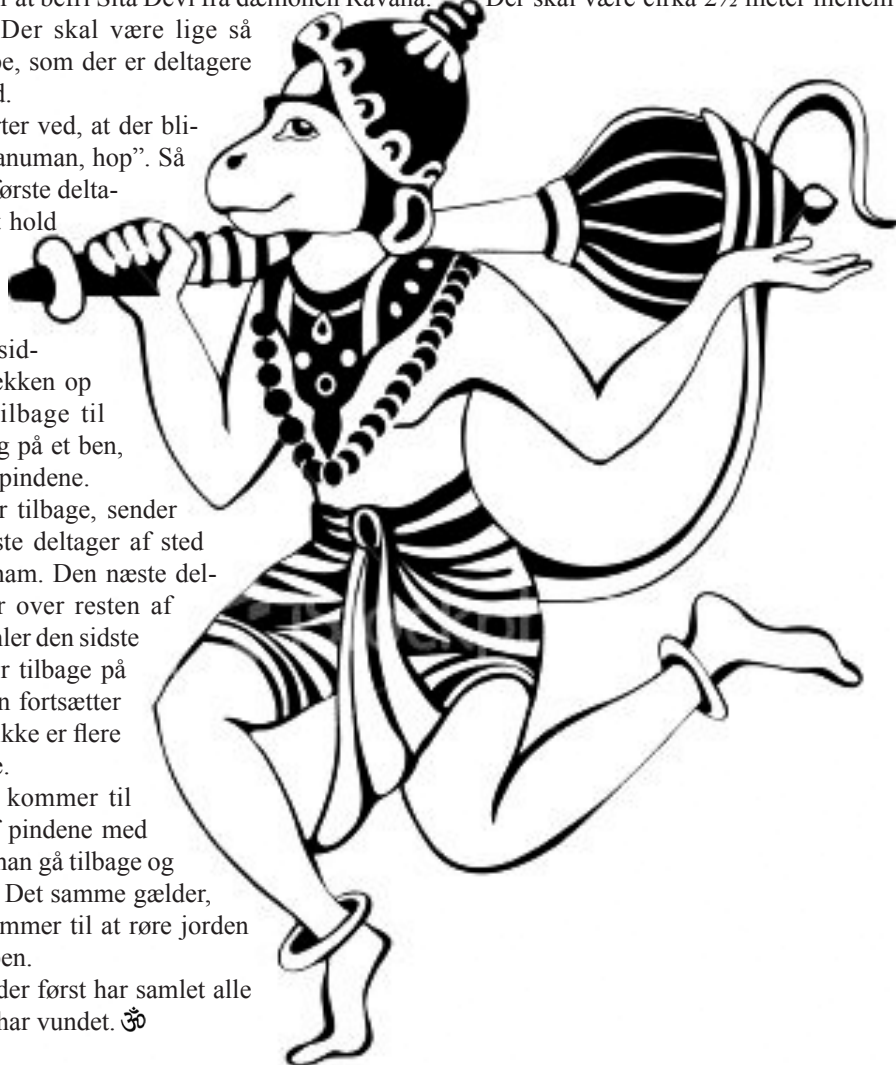
Hvert hold lægger en række pinde/kæppe ud, der forestiller det store hav, som Hanuman hoppede over for at befri Sita Devi fra dæmonen Ravana. Der skal være cirka 2½ meter mellem hver kæp. Der skal være lige så mange kæppe, som der er deltagere på hvert hold.

Legen starter ved, at der bliver sagt, ”Hanuman, hop”. Så hopper den første deltager fra hvert hold på et ben over alle pindene, samler den sidste pind i rækken op og vender tilbage til holdet, stadig på et ben, uden at røre pindene.

Når han er tilbage, sender han den næste deltager af sted ved at røre ham. Den næste deltager hopper over resten af pindene, samler den sidste op og vender tilbage på et ben. Sådan fortsætter man, til der ikke er flere pinde tilbage.

Hvis man kommer til at røre en af pindene med foden, skal man gå tilbage og starte forfra. Det samme gælder, hvis man kommer til at røre jorden med begge ben.

Det hold, der først har samlet alle pindene op, har vundet. ॐ

Herren Krishnas Køkken

Indisk vegetarisk kogekunst - 3.del

Ved Yamuna Devi Dasi

Indiens skik med bælgfrugter - et sundt protein-alternativ

Det var omkring 10:30 om formiddagen, da jeg ankom til Sadhu Kutir, Srila Prabhupadas kvarter. De to stenværelser, der var forbundet med en veranda, lå højt oppe på en bakketop med udsigt over et panorama af klippefyldte bakker, en granatæbleplantage, en lille sø og en mark. Disse idylliske omgivelser lå inden for det berømte Sri Radha-Govinda- tempels område i Jaipur i den indiske delstat Rajasthan. Srila Prabhupada var på besøg i ”Den lyserøde by” for at deltage i ISKCON’s første festival der, arrangeret af dronningen af Jaipur, Srimati Gayatri Devi.

En klar februarhimmel havde gjort min indkøbstur behagelig den morgen. Morgentågen havde spredt sig på grund af den varme vintersol. Belæsset med poser med madvarer og mentalt i gang med at planlægge frokostmenuen var jeg mindre opmærksom på landskabet end på de frække langhalede aber, der var ivrige efter at snuppe mine varer.

Srila Prabhupada kom til syne kun få øjeblikke efter, at jeg havde sat mine poser ned. Draperet i et uldsjal spadserede han frem og tilbage på verandaen, mens han stille chantede på sine *japa*-perler. Han kaldte mig over for at betragte en gruppe Rajasthan-kvinder tilberede frokost på åben mark. En skarp røg fra deres bål af margosa-træ og komøg kom hen mod os, mens en *dal*-suppe kogte i en smalhalsset messinggryde på et improviseret komfur.

Mens kvinderne arbejdede på middagsmåltidet, kommenterede Srila Prabhupada deres opfindsomhed og ekspertise: de havde samlet træ, indsamlet sten og bygget et lille komfur, lavet et brugbart madlavningsområde og arrangeret et spisested. Men mere end noget andet priste han dyderne af den *dal*-suppe, der kogte over bålet. *Dal*, nærrende, alsidig og nem at tilberede, er Indiens største kilde til protein, fortalte han mig. Den uskyldige ko behøver ikke blive slagtet for at tilfredsstille

tungen. Srila Prabhupada opfordrede mig til at eksperimentere med fortræffeligheden af dette enkle middagsmåltid af *dal*, flamme-ristede *chapatier* og måske lidt yoghurt og pickles. Jeg begyndte samme dag, hvor det centrale i hans frokostmåltid blev den grønsags-*dal*-suppe, jeg giver opskriften på nedenfor.

Bælgfrugter, som i Indien kaldes *dal*, er medlemmer af bælgplantefamilien, som er planter, der producerer bælg med spiselige frø. Disse omfatter tørrede bønner, ærter og linser. Indien har den største afgrøde af bælgplanter i verden, hvoraf det meste forbruges lokalt. Omkring en halv snes sorter er meget udbredte. Hvis du er interesseret i at udforske den klassiske brug af indiske bælgplanter, så tilbered tre eller fire opskrifter af let suppe, chunky suppe eller tyk suppe fra *dal*-kapitlet i lærebogen, *Lord Krishnas Cuisine*. Disse opskrifter er ikke mejslet i sten. Du behøver ikke at følge dem slavisk. Brug dem snarere til at inspirere dine egne kreationer med tilpassede tilberedningstider og sæsonmæssigt tilgængelige råvarer. Jeg vil anbefale at bruge krydderier såsom gurkemeje, koriander, ingefær, spidskommen og sennepsfrø, ikke kun for smagens skyld, men fordi de ifølge indisk tradition hjælper med fordøjelsen og optagelsen af næringsstofferne. De opskrifter, der følger her, kræver ikke en tur til en indisk købmand. Du kan finde ingredienserne i supermarkeder og helsekostbutikker.

I de sidste par år er amerikanerne begyndt at spise mange flere bælgplanter, hovedsagelig via etniske køkkener fra Indien, Middelhavet, Frankrig, Mexico og Mellemøsten. Mange mennesker ved, at bælgfrugter er en fremragende kilde til protein med lavt fedtindhold, et glimrende alternativ til animalsk protein. Fra et ernæringsmæssigt synspunkt er bælgplanter rige på B-vitaminer, jern og kalium. De er fyldt med kostfibre, er en god kilde til komplekse kulhydrater og er gode for taljen

med blot 70 kalorier i en portion på cirka en dl tilberedte kogte bønner.

Grønsags-dal-suppe (6 personer)

Flækket, afskallet *mung-dal*, Srila Prabhupadas favorit, blev brugt i Jaipur-versionen af denne ret. Den kan også laves med indisk flækket *toor* eller *urad dal* eller gule flækærter.

2 dl flækærter eller *dal*
1,4 l vand
½ tsk. gurkemeje
2 dl blomkålsbuketter
2 dl skårne gulerødder
2 spsk. *ghee* eller koldpresset olie
1-2 jalapeno chili
1 spsk. hakket frisk ingefær
1 spsk. hel spidskommen
½ tsk. fennikelfrø
1 dl hakket frisk koriander
2 spsk. citronsaft
friskkværmet peber
salt

Hvis du bruger flækærter, bør du lægge dem i blød i vand i 2 timer og derefter si dem. Gå gennem *dalen* og fjern fremmedlegemer og skyl derefter i flere hold vand. Kom flækærter eller *dal*, vand, gurkemeje og grøntsager i en tykbundet gryde og bring den i kog. Skru ned for varmen, dæk delvist gryden med et låg og kog over lav varme i 45 til 90 minutter under jævnlig omrøring, indtil bælgfrugterne er helt møre og cremede. Tag gryden af varmen og blend indholdet i en foodprocessor eller med piskeris, indtil konsistensen er cremet.

Varm *ghee* eller olie i en lille gryde over moderat varme. Tilsæt chili, ingefær, spidskommen og fennikel, og steg indtil krydderifrøene bliver dybrune. Hæld krydderierne i suppen, tilsæt koriander og citronsaft og krydr med salt og peber.

Hele mungbønner med spinat og tomater (6 personer)

Et alternativ til (mexicansk) chili – tyk, kraftig og velsmagende. For at få ekstra fylde kan du i de sidste 20 minutter af kogetiden tilføje 1 dl pandestegt knust *Mung Vadi*, terninger af hjemmelavet *panir*-ost eller tofu.

2 dl hele mungbønner
1 tsk. gurkemeje
1 spsk. hakket, frisk ingefær
2 dl hakket frisk koriander
500 g frisk spinat
3 tomater, hakkede
1 knivspids cayennepeber eller chili pulver
friskkværmet peber
1 spsk. sorte sennepsfrø
2 spsk. hel spidskommen
2 spsk *ghee* eller vegetabilisk olie
salt

Læg *mung*-bønnerne i blød i 8 dl vand i 2 timer. Hæld vandet fra og kom bønnerne i en tykbundet gryde med 1,2 liter frisk vand, gurkemeje, ingefær og halvdelen af den friske koriander. Bring gryden i kog, skru derefter ned for varmen, tildæk gryden delvist og lad den simre i ca. 1½ time, indtil bønnerne er opsvulmede og bløde.

Mens bønnerne koges, vaskes spinatbladene, og deres stilke fjernes. Læg bladene i en bunke, rul dem sammen til en rulle og skær dem i fine strimler. I de sidste 20 minutter af bønnernes kogetid tilsættes spinat, tomater og cayenne- eller chilipulver, og retten koges, indtil spinaten er blød. Krydr med salt og peber. Varm en lille gryde over middel til høj varme. Kom sennepsfrø i, læg låg på, og når de begynder at poppe, kommes spidskommen i. Fortsæt med at riste frøene, indtil spidskommenfrøene er brunet en anelse. Hæld krydderierne i bønnerne, tilsæt de resterende urter og kom en del af eller hele *ghee'en* eller olien i. ॐ

Jeg vil gerne abonnere på "Nyt fra Hare Krishna".

Navn:.....
Adresse:.....
Email:.....

300 kr. pr. år (12 numre)
Denne indmeldeskupón sendes til:
"Nyt fra Hare Krishna",
Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse

www.krishna.dk www.harekrishna.dk www.iskcon.dk

Om vindere og tabere

Når en vinder begår en fejl, siger han: ”Jeg var forkert på den.”
Når en taber begår en fejl, siger han: ”Det var ikke min skyld.”
En vinder arbejder hårdere end en taber og har altid mere tid.
En taber har altid for travlt til at gøre det, der er nødvendigt at gøre.
En vinder går til et problem og igennem det.
En taber forsøger at gå uden om problemet, men kommer aldrig forbi det.
En vinder forpligter sig.
En taber lover en masse.

En vinder siger: ”Jeg er ikke så god, som jeg skulle være.”

En taber siger: ”Mange andre er dårligere end mig.”

En vinder respekterer dem, der er bedre end ham, og forsøger at lære noget fra dem.

En taber føler sig forstyrret over dem, der er bedre end ham, og forsøger at finde fejl hos dem.

En vinder føler sig ansvarlig for mere end sit arbejde.

En taber siger: ”Jeg arbejder kun her.”

En vinder siger: ”Der må være en bedre måde at gøre det på.”

En taber siger: ”Sådan har vi altid gjort det.”

En vinder ser alt som Krishnas barmhjertighed og er taknemmelig for det.

En taber ser alt som sin egen fortjeneste eller som verdens uretfærdighed imod ham. ॐ

(Sendt til os fra ukendt kilde.)

April 2012

Søndag	1.4	Rama Navami: Herren Sri Ramacandras fremkomstdag (faste til middag)	Tirsdag	24.4	Candana Yatra starter (fortsætter i 21 dage)
Tirsdag	3.4	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Kamada Ekadasi)	Lørdag	28.4	Jahnu Saptami
Onsdag	4.4	Bryd fasten imellem 6:32–6:49	Mandag	30.4	Srimati Sita Devi, Herren Sri Ramas hustrus, fremkomst Sri Madhu Panditas bortgang Srimati Jahnava Devis fremkomst
Fredag	6.4	Sri Balarama Rasayatra Sri Krsna Vasanta Rasa Sri Vamsivadana Thakuras fremkomst Sri Syamananda Prabhus fremkomst	Onsdag	2.5	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Mohini Ekadasi)
Torsdag	12.4	Sri Abhirama Thakuras bortgang	Torsdag	3.5	Bryd fasten mellem 5:22–10:32
Lørdag	14.4	Tulasi Jala Dan begynder	Fredag	4.5	Sri Jayananda Prabhus bortgang
Søndag	15.4	Srila Vrindavana Dasa Thakuras bortgang	Lørdag	5.5	Nrsimha Caturdasi: Herren Nrsimhadevas fremkomst (faste til tusmørke)
Mandag	16.4	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Varuthini Ekadasi)	Lørdag	6.5	Krishna Phula Dola, Salila Vihara Sri Paramesvari Dasa Thakuras bortgang Sri Sri Radha-Ramana Devajis fremkomst Sri Madhavendra Puris fremkomst Sri Srinivasa Acaryas fremkomst
Tirsdag	17.4	Bryd fasten mellem 7:59–10:46			
Lørdag	21.4	Sri Gadadhara Panditas fremkomst			

Alle henvendelser til:

Nyt fra Hare Krishna

Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse, Tlf.: 5927 1930

Girokonto 1-688-3204, E-mail: lalitanatha@krishna.dk